

L'APUNT

Suport massiu a
Josep Linuesa

Bernat Salvà

"Amics, en tinc 54, soc actor i fa més d'un any que no tinc feina", va escriure Josep Linuesa a Twitter des de Mèxic, i va afegir-hi: "Se'm va acudir obrir un canal a YouTube i filmar els carrers de Mèxic, necessito 1.000 subscriptors per poder rebre alguna cosa. En porto 71." Twitter va fer la seva màgia, com se sol dir. I també la seva notable trajectòria, sobretot a la televisió, on el

vam poder veure en sèries com *La granja*, *Nissaga de poder*, *Ventdelplà*, *La Riera*, *Amar es para siempre...* En escriure aquesta línia ja portava 8.300 retuits i el seu nou canal de YouTube, *Walkingstreetsfilms*, no tenia mil subscriptors, sinó 18.500. La pandèmia ho arasa tot, i els actors n'han estat víctimes. Però les xarxes socials de vegades fan justícia.

Kaouther Adimi presenta la novel·la 'Pedres a la butxaca', en què mostra la nostàlgia de l'estranger

Visió crítica a dues bandes

Lluís Llorc
BARCELONA

Kaouther Adimi (Alger, 1986), llicenciada en literatura moderna, se'n va anar a viure a París el 2009, però sense perdre el contacte estret amb la família. Això va fer que se sentís entre dues cultures i que ho reflectís des de l'enyorament de l'estranger a *Pedres a la butxaca* (Periscopi, amb traducció catalana d'Anna Casassas, i Libros del Asteroide, amb traducció castellana d'Aloïma Rodríguez).

Per a l'editor de Periscopi, Aniol Rafel, "és un llibre divertit, commovedor, subtil, mordaç, que ofereix la doble visió, parisenca i algeriana, amb un to tragicòmic". Luis Solano, editor de Libros del Asteroide, comenta que els "interessa la frescor de la veu d'Adimi i la capacitat que té per treballar registres i històries diferents": "Parla de temes com ara l'enyorament i la solitud quan vius en una gran ciutat i de la pressió familiar que, d'alguna manera, tots patim i que aquestes pedres a la butxaca simbolitzen."

Kaouther Adimi ha publicat relats curts i novel·les com ara *L'envers des autres* (2011) i *Les nos- tres riqueses: una llibreria a l'Alger* (Periscopi, 2018), un títol molt recomanable que l'ha consagrat en l'escena francesa i algeriana en què, barrejant passat i present, realitat i ficció, explica la història de la petita llibreria i editorial algeriana que va ser punt de trobada de Saint-Exupéry i André Gide i que va desafiar la cen-

Kaouther Adimi és algeriana i viu a París ■ SACHA LENORMAND

sura publicant el primer text d'Albert Camus.

Pedres a les butxaques és una obra anterior, fresca, com asseguren els editors, feta a base de retalls breus d'accions i pensaments, amb un estil cuidat

"A França, com a algeriana i musulmana, em sento agredida des del mateix Estat", diu Adimi

i dinàmic, reivindicatiu però gens pamfletari.

"La protagonista és una noia de 30 anys que arriba a París provinent d'Algèria. Tot i que estigui a dues hores de vol, les realitats són diferents i ella s'adona que mai no tindrà a França amistats com les que té al seu país. I això és l'exili: no poder crear vincles emocionals tan forts, allà on siguis", explica l'autora en roda de premsa. "El plantejament inicial de l'obra va ser pensar com podia tornar a casa meua serena, sense les pedres a la butxaca, que pesen tant", hi afegeix.

La protagonista ha de tornar al seu país per as-

sistir al casament de la seva germana petita. Dies abans del viatge, comença a sentir la inquietud del retorn: s'ha convertit en una persona autosuficient i ben posicionada, però continua soltera. "Jo vaig trencar esquemes a la meua família. Vaig anar a viure sola a l'estranger i vaig trigar a casar-me. Quan ho vaig fer, tot i la felicitat del moment, vaig sentir que perdía una part de la meua identitat, de la capacitat de lluita per enterrar aquesta mena de prejudicis. El patriarcat és un gran problema mundial. Les mares no han ajudat les filles; al contrari, han mantingut uns costums patriarcals. Cal matar el pare i la mare, en sentit figurat, per poder subsistir com a individu", afirma.

L'obra beu de la vida d'Adimi, però "res del que surt a la novel·la és 100% fals o 100% cert; tot i que sempre és millor que hi hagi una part de veritat".

Però no només posa el dit a la nafra (o les nafres) del seu país. "A França, com a algeriana i musulmana, em sento agredida des del mateix Estat. Fa més de deu anys que visc a París i soc escriptora, però estic rabiosa. Què deuen sentir els qui estan menys afavorits que jo? França ha fracassat en això."

Adimi es queixa que als autors africans i de l'Orient Mitjà se'ls pregunta per tot de temes polítics com si en fossin experts, però bona part de la xerrada la dedica a temes de fons polític i social. Amb un somriure ampli i simpàtic, admet que se li escapa el discurs indignat. ■

nir l'escriptor txec Milan Kundera a casa fent un cafè, i d'altres de més divulgats, com les seves famoses col·laboracions amb PJ Harvey i Robert Wyatt. "És curiós, perquè, amb Wyatt, hi ha tingut sempre una relació epistolar i prou; no s'han conegut mai", revela Putx. "Tho explica, però, com si això fos la cosa més normal del món. I, de fet, quan vaig parlar amb Wyatt, es feia evident que estimava de debò en Pascal." S'expliquen també les connexions amb Víctor Nubla (el primer a editar-li un disc a Catalunya), amb Enric Casasses (tant en la seva faceta de "trianglista" de la Bel Canto com de recitador), amb Sisa (amb qui va firmar a mitges el disc *Visca la llibertat*) i amb

Albert Pla (amb qui va fer, diu, la seva única gira "convencional"). I, potser per primer cop de manera desenvolupada, amb Lluís Llach i Ovidi Montllor, que el van tenir a casa quan, "amb 17 o 18 anys", Comelade va trobar a Barcelona, segons admet en el llibre, "una manera de viure mil vegades millor i més intel·ligent que a França".

Va ser a Barcelona, ja molt diferent, però Barcelona igualment, on Comelade, durant la Mercè del 2019, va fer un concert de comiat dels escenaris. "Des d'aleshores, però, no ha parat!", adverteix Putx. "Ja acumula cinc discos i s'està fent un tip de treballar..." L'argot propi, i la seva personalíssima manera de fer, per si algú ho dubtava, perduraran fins al final. ■

